

הרב אברהם אוהיון

אוֹצְרוֹת הַמוֹעֲדִים

מִהַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים

לקוט עֲשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה סְפָרִים
אוֹתְנֵיִם, מְרַגְּשִׁים וּמְלֵאִים מוֹסֵר וְהִנְהָגוֹת

עַל מוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה וְחֲגֵי יִשְׂרָאֵל מִ"הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים"

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות:
אביגיל רוט

ציורים:
אבישי חן

שרה קונופניצקי
תמר צייטלין

אלישע כץ
דבורה קוטובסקי
ב. יוסף

עימוד:
מ. פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוהיון

הפצה בלעדית!

להזמנות ומשלוחים

פלאפון: 050-4164-500

וואטסאפ: 052-551-2000

סיטונאות: 055-670-5567

מייל: 4164500@gmail.com

אתר: ohayon-books.co.il

למחבר אין קשר להפצה!

תָּכֵן עֲנִינִים

8	הַתְּקִיעוֹת שֶׁנִּתְקְעוּ... ..
10	מִדּוּעַ יֵשֶׁן מֶרֶן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה?
12	בִּישׁוּבְתוֹ שֶׁל אָבָא... ..
14	הַנְּדוּי שֶׁאַחֲרֵי הַמִּלְחָמָה... ..
16	הָאֶתְרוֹג שֶׁנִּפְסַל לְבִרְכָּה... ..
18	הַמְּכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת... ..
20	בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה גַם בְּסֵדֶר קִדְשִׁים... ..
22	סֵכָה עַל אֲדַמַּת מִצְרַיִם... ..
24	"מַה דִּינִי שֶׁל הָאֶתְרוֹג?!"... ..
26	כֶּה חֵלֶק הִרְבִּי אֶת הוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה... ..
28	בְּזִכּוֹת הָאֶתְרוֹג שֶׁל מֶרֶן... ..
30	שָׁנָה אַרְכָּה, וּשְׂמִיחָה... ..
32	בֵּין אֲדָם לַחֲבֵרוֹ בְּסֵעוּדַת פּוּרִים... ..
34	אַבוּהָ דְשִׁמּוּאֵל... ..
36	הַקּוֹפִיף שֶׁשִּׁמַּח אֶת מֶרֶן... ..
38	מִבְּחֵן הַש"ס... ..
40	שְׂאֵלָה אַחַת פְּחוּת!... ..
42	בָּדִים - מִנֵּינִי?
44	מִמָּה הַתְּפִעַל חֲכָם סִלְמָאן מוּצָפִי?
46	מִזֶּה הַשְּׂמִימִים מְסִיעִים בַּעֲדוֹ... ..
48	הֵיכָן אַרְבַּעַת הַמִּינִים?!
50	"כְּשֵׁרוֹת הֵן בְּתַכְלִית הַחֲדוּר!"... ..
52	לִיל הַסֵּדֶר בְּמַחְצַת מֶרֶן... ..
54	הַרְקוּד הַמְּפֹלֵא... ..
56	הַכֶּרֶת הַטּוֹב גַּם בְּשַׁעַת צַעַר... ..

הַקְּדָמָה

רְבוּתֵינוּ וּמְאֹרוֹתֵינוּ, לְרֵאוֹת כִּיצַד כִּבְדוּ הֵם אֶת הַחֲגִים וְאֶת הַמוֹעֲדִים, בְּאֵלוֹ הַנְּהַגוֹת הַנְּהִיגוֹ עֲצָמָם עַל מְנַת לְזִכּוֹת וְלִשְׂאֵב אֶת אֹר הַקְּדָשָׁה הַעֲצוּם הַיּוֹרֵד מִשָּׁמַיִם בְּכָל חַג וּמוֹעֵד.

בְּסֵפֶר זֶה קִבְּצְנוּ עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה סְפָרִים מְבַהָרִים מְכַל סִדְרַת סְפָרֵי "הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים", הַנוֹגְעִים לְמוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל. סְפָרִים נִפְלְאִים וּמְרַתְקִים, מְעוֹרְרֵי מַחְשָׁבָה וּמְאַלְפֵי מוֹסֵר, בִּינָה וְדַעַת.

חֲזָקָה עַל הַקּוּרָא, קִטְוֵן כְּגִדּוֹל, יֵלֵד כְּמִבְּגָר, שְׁלִמְקָרָא סְפָרִים אֵלּוֹ תִתְעוֹרֵר בְּנִפְשׁוֹ תִשְׁוֶקָה חֲזָקָה וְאַמִּיצָה לְזִכּוֹת וּלְכַבֵּד אֶת מוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל כְּדָבְעֵי, בְּהַדוּר וּבְשִׂמְחָה, בְּקִרְבַּת ה' וּבְרוֹמְמוֹת רוּחַ. וַיְהִי ה' עִמָּנוּ. בְּבִרְכַּת חַג שְׂמֵחַ!

שְׁלַחְכֶם
אֲבָרְהָם אוֹחִיּוֹן

"אוֹצְרוֹת הַמוֹעֲדִים". פְּסַח, שְׁבוּעוֹת וְסִכּוֹת, חֲנֻכָּה וּפּוּרִים, יָמֵים הַמְּמִלָּאִים אֶת לְבָנוּ בְּשִׂשׁוֹן וּבְשִׂמְחָה. כִּי אָכֹן, הַמוֹעֲדִים, שֶׁהָאֶרֶץ גְּדוֹלָה יוֹרֵדַת בָּהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, בְּכָל שָׁנָה מְחַדָּשׁ, מְשָׁרִים עַל כְּלָנוּ אֲוִירַת עֲלִיצוֹת וְרוֹמְמוֹת רוּחַ.

אוּלָּם הָאֵם יוֹדְעִים אָנוּ, בְּאַמְתָּ וּבְתַמִּים, כִּיצַד לְנַהֵג בְּחֲגִים וּבְמוֹעֲדִים הַבָּאִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה? הָאֵם יוֹדְעִים אָנוּ לְמַצָּא אֶת הַעֲרֵף הַנִּכּוֹן שֶׁל הַיָּמִים הַטּוֹבִים, מְלַבֵּד חוֹבֵת הַשְּׂמִיחָה בְּבִשְׂרֵי וְזוּ, הַשְּׂבִיחָה מִמְּלֵאכָה וְהַבְּגָדִים הַחֲדָשִׁים וְהַנְּאִים? הָאֵם יוֹדְעִים אָנוּ לַעֲמֹד עַל טִיבָם, לְהַשְׁכִּיל לְנַצֵּל אֶת הַהָאֶרֶץ הַגְּדוֹלָה הַיּוֹרֵדַת בָּהֶם עֲלֵינוּ, וְלַקְּחַת מִפְּנֵה עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת שֶׁל אֶהְבֵּת ה' וַיְרָאֵתוּ - לְמִשְׁוֶף כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה?

וּבְכֹן, כְּמוֹ בְּכָל מִצְוָה חֲשׂוּבָה וַיְקָרָה, גַּם בְּנוֹגַע לְמוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל, הַדְּרָף לַעֲמֹד עַל מַהוּת קְדֻשַׁת הַמוֹעֲדִים וְהַנְּהַגָּה הַרְּאוּיָה בָּהֶם, הִיא לְשֵׂאת עֵינַיִם אֶל הַהָרִים וְלַהֲתַבּוֹנֵן בְּמַעֲשֵׂי הַגְּדוֹלִים. עֲלֵינוּ לְלַמֵּד מְאֹרְחוֹת

התקיעות שנתקעו...

רגישותו של הרב מרדכי אליהו לכבודו של הויילת, הייתה מן המפרסמות. מדותיו האצילות והכמתו המיוחדת, באו לידי בטוי פעמים רבות, כאשר הדבר נגע לכבודו של אחר. המעשה הבא התרחש ביום ראש השנה, אז שהה הרב בבית הכנסת "צופי'ף" שבשכונת הבוכרים בירושלים.

לאחר שקבר התפלל בעצמו במנון ראשון עם הגיץ החמה, הגיע הרב לבית הכנסת, על מנת להשתתף בשמחת בר מצוה של אחד ממפרייו.

לאחר קריאת התורה, הגיעה העת לקיים את מצות היום ולתקע בשופר. הבעל תוקע עלה לבימה, קרא את ה'לשם יחוד', ברוך בכונה ונסה לתקע.

אך לשווא. מפיו יצאו נשיפות מאמצות, ואולם אפלו לא תקיעה הגונה אחת.

הבעל תוקע נלחץ מעט, והחליף את השופר שבגדיו בשופר אחר, ואולם לא הצליח לתקע גם בו. הבעל תוקע נסה שוב ושוב, והקהל החל מאבד את סבלנותו. מה גם שהיו אלו התקיעות הראשונות הסמוכות לברכה, והיה בכך חשש הפסק וחשש ברכה לבטלה...

ראה הרב פה, קם ממקומו, ונגש אל התבה. הוא נטל את אחד השופרות שהיו מנחים לפני הבעל תוקע, קרבו לפיו, ותקע. מן השופר בקעו תקיעות חלקות וחזקות, ואנחת רוחה נשמעה בצבור.

ואולם אז, פעבר כמה תקיעות, לאחר שקבר לא היה חשש הפסק בין הברכה לתקיעות, זיף הרב בכונה את קולו, ועשה עצמו כאלו אינו מצליח לתקע בשופר.

לימים ספר, כי בשום פנים ואופן לא היה מוכן לגרם לבעל תוקע צער ומבוכה. הוא לא היה מוכן לכה, שהבעל תוקע יתפניז במקומו בבושה, כאשר כלם ישויו בין התקיעות שלו.

משום כן, כאמור, זיף הרב את קולו, כדי שהצבור יחשב שהבעיה נעוצה בשופר ולא בבעל תוקע...

וכאשר הבחין כי הבעל תוקע מעדד מעט מכה, הגיש לו את השופר ואמר: "נסה עתה לתקע, אולי תצליח!" ובלבו התפלל: "רבנו של עולם, גזור לבעל תוקע, שלא יבוש בתקיעותיו..."

ואכן, תפלתו של הרב התקבלה. התקיעות עלו יפה, וכבודו של הבעל תוקע הושב לו...

